

[Ole Henriksen]

kræfter, at man fortsat er i gang nu, på baggrund af rapporten, med at udarbejde forslag. Det er altså ikke sådan, som det ofte er med regeringserklæringer, at det ikke er alt, der bliver gennemført. Man ved jo aldrig, hvad der sker med en regering, og derfor synes vi, det ville være synd, hvis dette blev tabt på gulvet, hvis der skulle ske en eller anden hastig omvæltning af regeringsmagten herhjemme.

Jeg tror bestemt, der er flertal for forslagens intentioner, hvis der kommer en fornuftig lovgivning om det, og den vil vi da selvfølgelig afvente. Vi ved godt, at dette ikke kommer igennem alene i kraft af vores forslags fremsættelse, men hvis det, som vi kan forudse, bliver overenskomstsituationen og et samlet kompleks af lovforslag, som rører sig omkring arbejdsmarkedet, der kommer frem, vil det selvfølgelig være naturligt, at regeringen tog dette med, og jeg regner med, at det også er det, partiet venstre og socialdemokratiet har holmgang om i øjeblikket. Dette er ikke henvendt til hr. Holm, som afviser forslaget, men det er klart, at det må bemærkes, at venstre ikke er enig i dette forslag.

Jeg skal sige til hr. Voigt, som åbenbart har gjort hr. Bertel Haarder til fremskridtspartiets chefideolog på disse områder, siden vi fik første kapitel af, hvordan han så på overarbejde – vi fik heldigvis kun ét kapitel – at vi lytter meget gerne til, hvad hr. Voigt siger om dette, men vi har i hvert fald ikke store forventninger om, at vi kan få tilslutning, og nogle gange er det ligefrem en anbefaling, at hr. Voigt vender sig mod en ting, en garanti for, at vi andre er nogenlunde på det rette spor, så jeg tager det som et udtryk for, at vi ikke er gået helt galt i byen ved at fremsætte forslaget her.

Det er muligt, at forslaget hører mere hjemme i arbejdsmiljøloven, det skal jeg ikke nægte. Vi har hidtil peget på fra SFs side, at det egentlig er en beskyttelse af befolkningen, at der ikke bliver udført mere arbejde end de 40 timer, som burde være en normal arbejdstid, og at det nogenlunde skulle kunne sidestilles med, at man har 11 timers reglen. 11 timers reglen er jo også en beskyttelse, og den kan godt administreres. De ordførere, der har sagt, at dette ikke kan administreres, har ikke ret. Rapporten her er jo også i stand til at anvise veje til en fornuftig administration af overarbejde, lige så vel som

11 timers reglen rent faktisk er i stand til at administreres.

Jeg er da enig i hr. Bolvigs bemærkninger om, at akkordarbejde hører hjemme under dette, måske også under arbejdsmiljøloven. Det sagde hr. Bolvig ikke, men jeg tror også, at det er en beskyttelse mod, at arbejdskraften bliver slidt hurtigere op end ved andre ordninger. Jeg erindrer i hvert fald, at SF til sidste arbejdsmiljølov stillede ændringsforslag om, at akkordarbejde skulle forbydes i den almindeligt kendte form, den nedslidende form.

Jeg håber, at vi kommer igennem i udvalget med dette, og om ikke andet så får vi da i hvert fald taget hul på rapporten i udvalget. Det ville da være godt, om vi ligesom fik godet jordbunden i udvalget, indtil arbejdsministerens endelige forslag kommer på baggrund, går jeg ud fra, af rapporten, så vi hurtigt kan få det gennemført. Men hvis vi i ét hug over 2–3 nætter skal have et helt kompleks af arbejdsmarkedslove igennem, kan det godt være, at dette bliver lidt udvandet. Derfor synes vi, vi skal have lidt god tid til det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Formanden:

Der er ikke mere på dagsordenen.

Forsvarsudvalget har afgivet:

Tillægsbetænkning over forslag til lodslov. (Lovforslag nr. L 93).

Eksemplarer vil blive omdelt.

Kulturudvalget har afgivet: